

Odeš

rujan-listopad 2012.

Tema broja:

Duhovna kapitulacija

Završiti utrku

Roditeljska LJUBAV
kao ZAGRLJAJ

SUSRET U Crikvenici

Svjetski DAN MLADIH

Stihopol

Čekaonica

ZAVRŠITI UTRKU

HOT ILLUSTRATIONS FOR YOUTH TALKS / WAYNE RICE

Na Olimpijskim igrama u Barceloni 1992. godine doživjeli smo najnevjerljatnije trenutke u disciplini lake atletike.

Britanac Derek Redmond sanjao je cijelog života o tome da osvoji zlatnu medalju u utrci na 400 metara i ostvarenje njegovog sna bilo je na vidiku kada je odjeknuo pištolj na finalnoj utrci. On je trčao utru života i mogao je vidjeti cilj dok je zaokretao na zavodu prema ravnom dijelu staze. Odjednom je osjetio oštru bol straga u nozi. Pao je tik do staze s pušnutom tetivom na desnem koljenu.

Sportske novine opisale su ovaj dramatični događaj na sljedeći način:

"Kada je dotrčalo dežurno medicinsko osoblje, Redmond se borio sa svojom nogom. 'Bio je to životinski nagon', rekao je poslije. Krenuo je dalje žečeći u mahnitom pokušaju završiti utrku. Kada je dospio do ravnog dijela staze, s tribina je sišao krupni muškarac u majici, snažno je odgurnuo zaštitare i potrčao do Redmonda zagrlivši ga. Bio je to Jim Redmond, Derekov otac. 'Ne moraš to činiti', rekao je svojem sinu koji je plakao. 'Moram', rekao je Derek. 'Dobro', rekao je Jim, 'onda ćemo utrku završiti zajedno.'

I završili su. Branili su se od zaštitara, sinova glava naslanjala se na očeva pleća, ali su ostali na stazi do samoga kraja dok je mnoštvo bilo bez daha, a zatim ustalo vičući i plačući."

Derek nije otisao sa zlatnom medaljom, ali je otisao s nevjerojatnom uspomenom na oca koji je, kada je bio vidio kako njegov sin pati, napustio svoje sjedalo na tribinama kako bi mu pomogao završiti utrku.

PRIMJENA

To Bog čini za nas. Kada doživimo bol i borimo se da završimo utrku, možemo biti sigurni da imamo Oca koji nas ljubi i koji nas neće pustiti da se sami borimo. On je napustio svoje mjesto na Nebu i sišao k nama u osobi svojeg Sina Isusa Krista. "Ja sam s vama", rekao je Isus, "u sve vrijeme do svršetka svijeta." (Matej 28,20)

Odjek

rujan — listopad
2012.

Cijena 10 kn

Izdavač i osnivač

Odjeljenje za mladež
Kršćanske adventističke
crkve

Glavni urednik

Slobodan Bobo Marčeta
bobomarcheta@yahoo.com

Adresa uredništva

Odjek
Prilaz Gjure Deželića 75
10000 Zagreb
Hrvatska
tel. (01) 2361 903
faks (01) 2361 901
odjel.mladih@gmail.com

Uredništvo

Tamara Moslavac
Dejan Stanjević
Ana Veble
Ivona Vratarić

Lektura

Marijan Malašić

Korektura

Tünde Torma

Grafičko oblikovanje

Sanja Šeb, Cat design

Tisak

Tipomat

Naklada

900 kom.

ISSN 1331-5994

Riječ urednika

Uvijek mi je dragoo susresti se sa starim prijateljima koje sam imao prilike upoznati od svojeg rođenja pa sve do danas. Lijepo je doći u različite krajeve svijeta i sresti nekog poznatog, nekog s kime si proveo jedan dio svojeg života i družio se u dobru i zlu. Mi koji smo bili u Maruševcu ili na drugim fakultetima izvan Hrvatske, imamo prednost poznavati puno različitih ljudi. Radujem se kada vidim da im je dobro. Puno njih sretno je udano i oženjeno, imaju djecu, posao i ostavljaju dojam sretnih i zadovoljnih obitelji ili pojedinaca. No najviše od svega me raduje kada ih susretнем u crkvi. To mi daje nadu da je za njih najvažnija vrijednost, sreća i bogatstvo poznavati Boga, svakodnevno se pouzdati u Njega i dopustiti Mu da te vodi u malim i velikim stvarima.

Nažalost, imam puno prijatelja koji su odustali od tog svakidašnjeg odnosa s Bogom, duhovno su kapitulirali, odustali od borbe. Dok sam se vozio automobilom, na radiju sam čuo zanimljivu ilustraciju. Jednog lijepog zimskog dana dvojica dječaka, dobrih prijatelja, otišla su se klizati na obližnje jezero. Sve je bilo u redu dok jedan dječak nije propao kroz led i potonuo. Drugi je dječak brzo otišao do obale, uzeo kamen i udarao svom snagom po ledu kako bi ga razbio i izvukao svojeg prijatelja. Kada su se poslije na mjestu nesreće okupili prolaznici i hitna služba, dežurni liječnik zapitao je dječaka kako mu je uspjelo s tako malim kamenom probiti tako čvrst led. Neki starac koji je sve to promatrao, rekao je: "Ja znam kako je uspio!" Svi su ga začuđeno pogledali. Zatim je nastavio: "Nikoga nije bilo tu da mu kaže da neće uspeti."

Mnogo puta u toj duhovnoj borbi koju vodimo svaki dan, ljudi oko nas, okolnosti, situacija i na kraju mi sami navedu nas da odustanemo, predamo se, kapituliramo u borbivjere. No Bog je uvijek tu i hrabri nas da ne odustanemo, da se borimo, jer se i On borio za nas i pobijedio. Koliko god teško bilo ponovno se vratiti Bogu, ne odustajmo. On nas vjerno čeka i raduje se svakom spašenom životu čak i u nama nemogućim situacijama.

Vaš Bobo S. Marčeta

Roditeljska LJUBAV kao ZAGRLJAJ

Kada sam bio u trećem razredu srednje škole, pisao sam školsku zadaću iz hrvatskog jezika. Jedna od ponuđenih tema bila je odnos između roditelja i djece. Budući da sam kao sedamnaestogodišnjak imao određenih nesporazuma s ocem, odabrao sam ovu temu. U to vrijeme sam puno razmišljao o tome kako izgraditi ispravan odnos između djece i roditelja. I počeo sam pisati zadaćnicu o ovoj temi.

Odabrao sam naslov "Roditeljska ljubav kao zagrljaj". Zagrljaj je najdivniji izraz ljubavi, skrbi, pripadnosti i zaštite. Zagrljaj je ono što je svakom djetetu potrebno. Bez njega bismo se osjećali slabici, ranjivi i nezaštićeni. Zagrljaj je divan izraz pozitivnog i toplog odnosa koji roditelji mogu pružiti svojoj djeci. Zato sam odlučio uzeti zagrljav kao simbol odnosa između roditelja i djeteta.

U roditeljskom zagrljaju djeca rastu i razvijaju se – fizički, umno, društveno, karakterno i moralno. Taj roditeljski zagrljaj traje jako dugo, godinama. A tada se počinje događati nešto neobično: dijete se počinje otimati iz tog roditeljskog zagrljaja i opirati mu se. Zašto se to događa, kada je to izraz najveće ljubavi i skrbi koju netko može osjetiti?

Zato što se dijete u tom zagrljaju počinje "gušiti". Ono je naraslo i roditelj bi to trebao uočiti. I popustiti jačinu svojeg zagrljaja. Jer djetetu treba više "zraka", treba mu više prostora za daljnji rast i razvoj. Tinejdžersko je doba posebno razdoblje u fazi čovjekovog razvoja iz djeteta u odraslu osobu. To je vrijeme kada se posebno razvijaju samostalnost, odgovornost i samopoštovanje, i snažno učvršćuju glavne crte osobnosti.

Životinjsko potomstvo ne ostaje dugo (kod riba ne ostaje uopće) sa svojim roditeljima, jer ih

njihovi roditelji nemaju zadaću poučiti u moralu, odgovornosti i samopoštovanju. Kada ih pouče osnovnim vještinama preživljavanja, životinje se odvajaju od svojeg potomstva, dok mlade životinje samostalno nastavljaju svoj život. Kod čovjeka nije tako.

Ali što se obično tada događa? Roditelji primjećuju da se dijete počelo otimati iz njihovog zagrljaja. A ono se opire tom zagrljaju jer se u njemu počinje gušiti. Umjesto da roditelj to razumiju na vrijeme i blago popuste pritisak, oni ga obično pojačaju. Razmišljam na ovaj način: "Sve mu dajem, u mojoj zagrljaju ima sve potrebno – brigu, skrb, zaštitu i ljubav – a ono mi ovako uzvraća. Moje dijete je nezahvalno i sebično!"

Ali dijete u tim trenucima razmišlja drugačije: "Moj roditelj me guši. Trebam zraka. Zar to ne vidi?"

I tada dolazi do sukoba. Roditelj predbacuje djetetu da mu sve pruža i brine se za njega, a zauzvrat dobiva nezahvalnost i hladnoću. Naglašava djetetovu nezahvalnost i nepoštovanje. A dijete u tom sukobu vidi roditeljsku tiransku ruku i nedostatak sluha za njegove potrebe. Do sukoba dolazi zato što roditelj gubi iz vida važnu činjenicu da je njegova svrha pomoći djetetu da se osamostali! Ali i zato što dijete ne razumije drugu važnu činjenicu, da je zadaća roditelja zaštititi dijete od mnogih opasnosti koje postoje u svijetu oko nas! Do sukoba dolazi zato što obje strane nisu dovoljno jasno razumjele svoju ulogu i zajedničku svrhu dugogodišnjeg odnosa.

O ovome sam pisao kao sedamnaestogodišnji tinejdžer, jer sam i sam prolazio kroz fazu sukobljavanja sa svojim ocem. Ti su sukobi bili stvarni i neugodni za obje strane. Da smo bar obojica bili zreliji i mudriji, da smo bar ovo znali i razumjeli bolje.

Ali to razdoblje sukoba nije ostavilo značajnije posljedice na odnos između mene i oca. Naš je odnos i dan-danas izuzetan i dobar. Roditelj je nezamjenjiv i dijete to mora shvatiti. Kao što i roditelji moraju shvatiti da su njihova djeca nezamjenjiva i jedinstvena. I što prije obje strane to shvate, to će se lakše i bezbolnije odvijati prirodni procesi odrastanja.

Danas, kada sam i ja roditelj, često se ovoga sjetim. Lako su moja djeca još malena, svijest o važnosti njihovog pravilnog odgoja i moja odgovornost u tom procesu vrlo su mi jasne. I moji kolege s posla i prijatelji koji prolaze kroz takve odnose sa svojim tinejdžerima, zahvalni su mi za savjete o ovoj važnoj životnoj temi.

Kada ovo pričam svojim učenicima, oni prvo pomisle da govorim o njihovim večernjim izlascima i o njihovom pravu da svojim roditeljima uskrate uvid u njihov život – kamo odlaze, s kim se druže i što rade. Pomicle kako sam ja na njihovoj strani, kako smatram da im treba dati više slobode – noćnih izlazaka, tulumu i zabave. Ja uopće ne govorim o tome. Govorim o razvoju karaktera i morala, o odgovornosti koju mladi čovjek mora preuzeti na sebe, o odlukama iza kojih će morati stati i čije će posljedice nositi u životu. I kada im objasnim, oni to shvate i najčešće prihvate. Tada mi obično kažu: "Kad biste vi to barem rekli našim roditeljima." I ja im o tome govorim, pojedinačno ili na roditeljskim sastancima. Najbolje je o tome govoriti kada su učenici i roditelji zajedno jer se radi o njihovim međuljudskim odnosima. I tada neki od njih po prvi put otvoreno o tome razgovaraju.

Cilj je roditeljstva pomoći djetetu da se osamostali. A to znači pomagati mu da postupno preuzima odgovornost za svoj život. To ne znači dići ruke od njega i prepustiti ga samome sebi. To bi bila velika pogreška. Roditelj mora uvijek biti pokraj njega. Mora uvijek biti uključen u djetetov život. Čak i kada se osamostali i postane odrasla osoba, i kada će neovisno o roditelju donositi odluke – roditelj je tu kao potpora i savjetnik. Dijete mora naučiti ispravno se služiti slobodnom voljom, slobodom izbora. A pritom ga je važno

poučiti da sloboda izbora donosi i odgovornost za ono što je izabralo.

Ovu pouku o zagrljaju možemo primijeniti i na naš vjerski život. Kršćanstvo je zajednica! Zajednica između čovjeka i Boga, stvorenja i Stvoritelja. Tajna uspješnog kršćanskog života krije se upravo u zajednici čovjeka i Boga. Isus je to pojasnio slikom trsa na kojem rastu mladice (Ivan 15). Da bismo bili duhovno živi, moramo biti u stalnoj zajednici s Isusom. Onako kao što je mladica u stalnoj zajednici s trsom. Bez te zajednice nema rasta ni razvoja mladice niti roda na njoj. Ako nismo u stalnoj zajednici s Isusom, ni mi ne rastemo, ne razvijamo se duhovno niti rađamo duhovni rod opisan u Galaćanima 5,22.

Ova slika zajednice s Bogom preslikava je naše zajednice s našim roditeljima. Adamovi potomci trebali su živjeti u vječnoj zajednici s Adamom. Ali pad u grijeh je to pokvario, pa je smrt postala prepreka stalnoj zajednici između roditelja i djece. A ta zajednica je nešto prirodno i zato mi danas trebamo živjeti u stalnoj i bliskoj zajednici sa svojim roditeljima i sa svojom djecom. Jer u životu svakog čovjeka najvažnije su obiteljske veze. Nažalost, grijeh i ljudske slabosti čine obitelj ponekad mučilištem za sve njegove članove. To nije bio Božji plan pri osmišljavanju obitelji kao najuže i najvažnije zajednice svakog ljudskog društva. Ali čak ni stvarni i teški problemi u ljudskim obiteljima ne mogu zasjeniti ljepotu i svrhu obitelji.

Ljubav kao zagrljaj? Da, to je prekrasna slika ljubavi. Zato, roditelji, grlite i dalje svoju djecu – i doslovno i simbolički – jer je zagrljaj nešto najljepše što im možete priuštiti. Tako će i vaša djeca naučiti grliti svoju djecu kada i sama postanu roditelji i ponesu odgovornost roditeljstva. Ali će znati i popustiti jačinu zagrljaja kada njihova djeca budu trebala ponijeti životne odgovornosti, kada budu trebala samostalno odlučivati i snositi posljedice svojih izbora.

Razgovor s povodom

Ivana Vratarić

Vjerujem da nas je sve oduševilo krštenje četvorice mladića na ovogodišnjem Kongresu Jadranske unije u Maruševcu pa smo odlučili malo porazgovarati s njima i vidjeti što ih je motiviralo za tu odluku, kakvu je promjenu krštenje donijelo u njihov život i što oni žele poručiti čitateljima Odjeka.

- 1) Jeste li u crkvi od rođenja? Ako niste, na koji ste način došli do Adventističke crkve?
- 2) Neki smatraju da je puno teže doživjeti obraćenje ako se nalaze u crkvi i doktrine doživljavaju kao nešto što se samo po sebi podrazumijeva. Što vi mislite o tome?
- 3) Što je vas motiviralo za krštenje?
- 4) Jeste li osjetili nešto posebno tijekom samog obreda krštenja i neposredno nakon njega?
- 5) Jeste li razmišljali o tome da su ljudi često pod utjecajem emocija prije i nakon krštenja, a tijekom vremena slabi njihov interes za duhovno?
- 6) U kojim se segmentima vaš život promijenio nakon odluke da ćete svoj život u potpunosti predati Kristu?
- 7) Prepoznajete li svoje duhovne darove? Razmišljate li o tome kako ih upotrijebiti u službi drugima?
- 8) Imate li neku misao koja je vama posebno važna i koju biste željeli podijeliti s čitateljima Odjeka?

DANIJEL KUTJEVAC

- 1) U crkvi sam od rođenja.
- 2) Mislim da je lakše doživjeti obraćenje ako si od rođenja u crkvi jer od malena učiš kako se treba ponašati po Božjim pravilima.
- 3) Prije svega me motiviralo to što se ovaj svijet bliži kraju i treba još puno ljudi dovesti k Bogu, a i ja želim u tome sudjelovati već jako dugo.
- 4) Jesam, bio sam sretan i ponosan na svoju odluku da se predam cijeli Kristu, što ću biti Njegovo dijete i što ću moći imati dužnosti u crkvi.

- 5)** Nisam o tome razmišljao, da budem iskren, jer ako se čvrsto odlučiš za istinu i spremas i, nema slabljenja interesa. Moraš biti čvrst u odluci.
- 6)** Hmm... nema više izlazaka dugo u noć s prijateljima, povremenog konzumiranja alkohola i tako to, a više me i ne privlači. Ne znam zašto, ali vjerujem da je Božji Duh sa mnom.
- 7)** Pa, ne znam, na ovo pitanje ne bih odgovorio jer se ne prepoznajem ni u čemu posebno.
- 8)** Zahvalan sam Bogu što mi je dao snage da odlučim ići za Njime i predati Mu svoj život. Želio bih zahvaliti svima koju su me podupirali u toj odluci, a onima koji se dvoume, želim savjetovati da pođu Kristu, da se ne ustručavaju, već da Mu se predaju u potpunosti.

JONATAN GLOC

- 1)** Da, ja sam četvrta generacija adventista u svojoj obitelji.
- 2)** Smatram da je moj put bio lakši od ljudi koji su morali krenuti od nule. Ja sam, naime, imao veliku potporu u svojem obraćenju od strane svih u obitelji.
- 3)** Motiviralo me je današnje stanje u svijetu, a isto tako i želja da ostatak svojeg života provedem s Isusom.
- 4)** Osjećao sam se više prihvaćen nego inače i to je bio neopisivo lijep osjećaj.
- 5)** Nisam o tome baš razmišljao, ali mislim da je moguće, pogotovo ako je to obraćenje bilo uz nagovor.
- 6)** Počeo sam više proučavati, osjećam veću želju da budem u bliskoj zajednici s Isusom.
- 7)** Mislim da sam ih prepoznao; one koje sam prepoznao, koristim za svjedočenje drugima već duže vrijeme.
- 8)** Ovim putem želim poručiti ljudima koji se nisu obratili, prvenstveno onima koji nisu rođeni u Crkvi, da život bez Isusa nema smisla pa stoga poručujem svima da uzmu Bibliju, upoznaju se s Isusom i siguran sam da će svakome biti najbolji Prijatelj.

MATEO PETAK

- 1)** Da, jesam.
- 2)** Ja mislim da nije teško doživjeti takvo predivno iskustvo i da se toga ne moraju bojati.
- 3)** U prvom redu ljubav prema Bogu i da nije bilo te ljubavi, ne bih donio takvu odluku.

INTERVJU S MLADIĆIMA KOJI SU SE KRSTILI NA KONGRESU JADRANSKE UNIJE U MARUŠEVČU

- 4) Jesam, nakon obreda krštenja osjećao sam se ispunjeno.
- 5) Pa nisam baš o tome puno razmišljao.
- 6) Nastojim naučiti ono što još ne znam o Bogu, steći dublju spoznaju.
- 7) Još ne, ali se nadam da će s vremenom prepoznati.
- 8) Bog je stalno uz nas i nemojte to zaboraviti. On nas voli, a mi Mu trebamo uzvratiti tu ljubav.

JOSIP ŠADEK

- 1) Rođen sam u adventističkoj obitelji i mama me odmalena učila da volim Boga.
- 2) Znam da volim Boga, vjerujem da je Biblija Božja objava nama ljudima i to mi je bilo dovoljno da svoj život predam u Božje ruke. Smatram da je prednost odmalena učiti o Bogu.
- 3) Ima više motiva. Najvažniji su sestrino krštenje prije godinu dana i moj pad u rijeku Dravu ovog proljeća koji je sretno završio.
- 4) Osjetio sam poseban mir i radost.
- 5) Nisam razmišljao o tome, ali se nadam da će moj odnos prema Bogu još više napredovati tijekom vremena.
- 6) Počeo sam redovito proučavati pouku, što prije baš i nisam činio, a i odnos prema učenju se mijenja nabolje.
- 7) Zasad ga ne prepoznam, ali ga želim što prije prepoznati. Odmalena sam volio pakirati *Znake vremena* koje je moja crkva slala poštom, i dijeliti traktate po poštanskim sandučićima. Rado sudjelujem u maloj skupini za proučavanje Biblije u našoj kući.
- 8) Drag mi je tekst u Filipljanima 4,13 gdje piše: "Sve mogu u Isusu Kristu, koji mi snagu daje." Želim da to bude iskustvo i ostalih mladih koji čitaju *Odjek*.

2.-4.
studenoga
2012.

Crikvenici

susret

Susret VODA mladih i njihovih zamjenika u Crikvenici 2012.

U prelijepoj Crikvenici od 2. do 4. studenoga 2012. održan je susret vođa mladih i njihovih zamjenika. Stigli su mladi iz Slovenije, Hrvatske, Srbije, Bosne i Hercegovine, Makedonije i Albanije.

U petak, nakon večere, uživali smo u bogoslužju, osobito u misijskom iskustvu Aleksandre Tikulin koja je provela određeno vrijeme u Dominikanskoj Republici. Njezino iskustvo bilo nam je povod za razmišljanje bismo li mi imali hrabrosti i vjere za takav pothvat... Nakon bogoslužja imali smo radionicu za mlađe iz Hrvatske s našim dragim Bobom Marčetom. Govorili smo o aktivnostima mladih u našim mjesnim crkvama, što smatramo da je dobro, a što ne, s kakvim se problemima susreću mlađi. Složili smo se kako danas mlađi s lakoćom obavljaju više zadataka istodobno, obrazovaniji su nego prijašnje generacije zahvaljujući dostupnosti interneta i društvenih mreža. Dakle, potencijal današnjih mlađih je golem. Kao nedostatke naveli smo manjak motivacije i pasivnost.

Subotnje jutro osvanulo je oblačno, ali nama nije nedostajalo entuzijazma! Vrijeme smo proveli u Vrtu razmišljanja u kojem smo promišljali o sjemenu Božje riječi koje treba donijeti plod u našem srcu i životu. Također nas je ohrabrio i naš gost iz Srbije Dragan Grujičić iznijevši vrlo poticajnu propovijed o Pavlu. Na radionicama nakon ručka razgovarali smo o tome koje načine rada odabrati kako bismo dostojno prikazali Isusovu ljubav prema svijetu. Jedna od mogućnosti jesu socijalni projekti služenja ljudima. Primjer takve službe iznijela nam je Nataša Mihajlović u prezentaciji o radu vjernika banjolučke crkve. Oni su osnovali udružu "Mozaik prijateljstva" preko koje su poduzeli društvene akcije vrijedne divljenja. Spomenut ćemo samo najpoznatije: projekt pripremanja i odvoza hrane

**2.-4.
studenoga
2012.**
*čistimo
zemlju za
1 dan*

čustvo
zemlje

siromašnima (350 korisnika) i najveću ekološku akciju u povijesti Bosne i Hercegovine "Očistimo zemlju za 1 dan". Ako radimo s Bogom, nema kraja našim mogućnostima!

Bobo nam je govorio o planovima za iduću godinu od kojih je najvažniji projekt "Velika nada" (proučavanje i dijeljenje knjige Velika borba). Subotu navečer iskoristili smo za druženje, razmjenu iskustava te šetnju uz morsku obalu. Tople, jesenske boje prirode bile su dodatan motiv za šetnju. U nedjelju smo iznosili naše planove koje smo stvorili po okruzima, a predstavljen nam je i Europski kongres adventističke mladeži koji će se održati iduće godine od 30. srpnja do 4. kolovoza u Novom Sadu. Dakle, za nas iz Hrvatske, doista blizu! Prije ručka smo održali bogoslužje u kojem je posebno dojmljivo bilo iskustvo pastora Risteskog iz Makedonije koje nas je istodobno i nasmijalo i ohrabrilo. U dobrom društvu vrijeme najbrže prolazi pa je tako nakon ručka došao trenutak da krenemo kući.

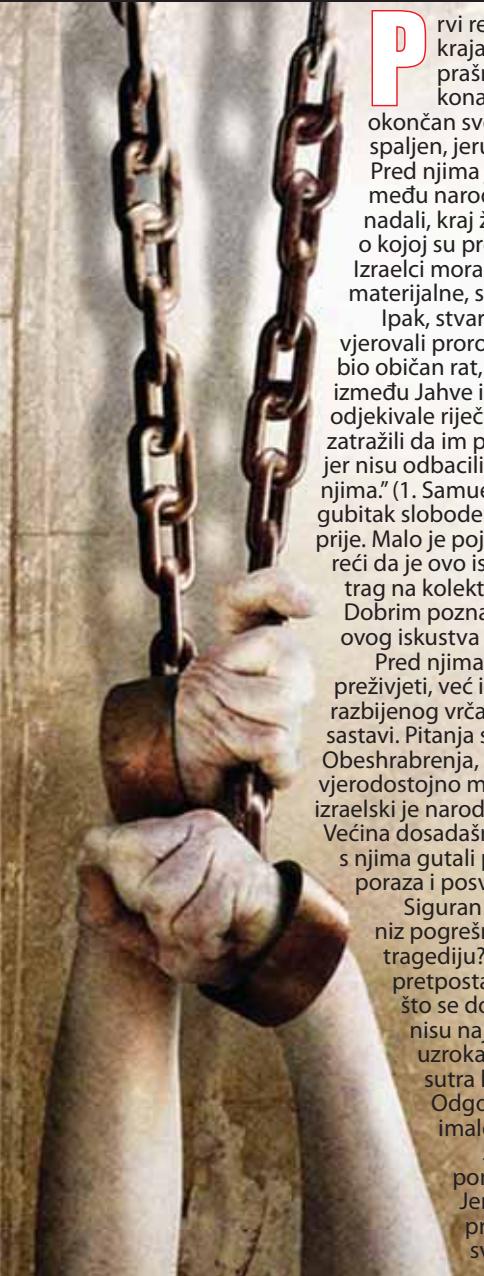
Za kraj podsjetit ćemo se što je jedna mudra baka rekla o ulozi mladih: "U završnim događajima povijesti ove Zemlje mnogi među ovom djecom i mladima začudit će ljudе svojim svjedočenjem za istinu; svjedočenjem koje će biti jednostavno, a opet u Duhu i istini."¹

¹ E. G. White: *Temelji sretnog doma*, Zagreb, Znaci vremena.

Teološki Od(s)jek

Duhovna kapitulacija

“Treće godine kraljevanja Jojakima, kraja Judeje, dode Nabuokodonozor, kralj Babilona, na Jeruzalem da ga opsjedne. Gospodin mu dade u ruke Jojakima, kralja judejskog, i dio predmeta iz Doma Božjeg; on ih dopremi u zemlju Šinear i pohrani predmete u riznici svojih bogova.” (Daniel 1,1-3)

Prvi redak prvog poglavlja Knjige proroka Daniela počinje opisom kraja. Zamislite dugu povorku porobljenih Izraelaca kako hodaju prašnjavim pustinjskim putem iz Judeje u Babilon. Bio je to konačni kraj jednog dugog razdoblja u izraelskoj povijesti koji je okončan sveopćim porazom. Vojni otpor Judejaca bio je skršen, Hram spaljen, jeruzalemski zidovi srušeni, a ostatak zemlje temeljito opljačkan. Pred njima je bio nov i neizvjetnost početak u zemlji koju nisu poznavali i među narodom koji će njima gospodariti. Bio je to kraj svega čemu su se nadali, kraj života o kakvom su slušali u Hramu i kraj budućnosti s Bogom o kojog su propovijedali. Vjerujem da su u tim trenucima čak i najgorljiviji Izraelci morali barem naslućivati zapanjujuće razmjere poraza – materijalne, socijalne, kulturne i duhovne.

Ipak, stvarne razmjere gubitaka mogli su razumjeti samo oni koji su vjerovali proročkom tumačenju uzroka ove nacionalne tragedije. Ovo nije bio običan rat, obični poraz, već prvi nagovještaji kraja posebnog odnosa između Jahve i Izraela. U ušima dobro upućenih u povijest Izraela možda su odjekivale riječ koje je Jahve izgovorio Samuela kada su izraelski glavari zatražili da im pomaže kralja. “Poslušaj glas naroda u svemu što od tebe traži, jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene, ne zeleći da ja kraljujem nad njima.” (1. Samuelova 8,7) Sveopće rasulo, raspad države, strah, neizvjesnost i gubitak slobode bili su posljedice tog odbacivanja koje je počelo stoljećima prije. Malo je pojedinaca ili naroda koji su osobno “dotaknuli dno”. Dovoljno je reći da je ovo iskustvo sužanjstva u kojem se Izrael tada našao ostavilo dubok trag na kolektivnoj svijesti izraelskog naroda. Ništa više nije moglo biti isto. Dobrim poznavateljima stare ali i suvremene povijesti Izraela, posljedice ovog iskustva vidljive su i danas.

Pred njima je bilo novo razdoblje u kojem ne samo da je trebalo preživjeti, već iznova stvoriti temelje za novi početak. Izrael je bio poput razbijenog vrča čiji su komadići ležali posvuda čekajući da ih netko ukloni ili sastavi. Pitanja su vjerojatno navirala poput bujice, a odgovora je bilo malo. Obeshrabrenja, sumnji i optužbi bilo je u izobilju, a malo je bilo onih koji su vjerodostojno mogli i znali reći što donosi sutra. Više nego ikada u povijesti, izraelski je narod trebao riječ istine, objašnjenje, sigurnost, nadu i vodstvo. Većina dosadašnjih duhovnih i civilnih vođa bila je već pobijena ili su zajedno s njima gutali prašinu na putu u novu domovinu koju nisu željeli. Osjećaj poraza i posvemašnje propasti teško se mogao previdjeti.

Siguran sam da se tada, kao i danas u sličnim situacijama, mogao čuti niz pogrešnih pitanja. Gdje je bio Jahve? Zašto je dopustio ovakvu tragediju? Što je s Njegovim obećanjima? Ovakva pitanja neizravno prepostavljaju da je Bog djelomično i potpuno odgovoran za sve loše što se događa u životu pojedinca ili naroda. Ovakve tegobne okolnosti nisu najbolje okruženje za uravnoteženo i cijelovito promišljanje uzroka tragedije, ali Izrael nije mogao birati niti čekati neko bolje sutra kada bi u miru i bez tereta prošlosti mogao tražiti put izlaska. Odgovore je morao potražiti odmah i to u okolnostima koje su imale otrežnjujući učinak.

Jahve je otpočeo proces preobrazbe stvarajući tako uvjete za ponovni povratak u Obećanu zemlju. Bog je slao proroke poput Jeremije, Ezekielia i Daniela, koji su svojim životom i prorokovanjem pozivali narod da ponovno prihvati Jahvu kao svojeg Boga. On im je dao uvid u neposrednu budućnost,

pozvao ih na vjernost i obećao povratak u Judeju. Danielov život bio je živi dokaz da ih Bog nije odbacio, već da vjernost Jahvi donosi korjenite promjene i omogućuje čudesan, pobjedonosni život u sužanjstvu. Daniel je bio najbolji od svih studenata na Nabukodonozorovom dvoru i povjeren mu je jedan od najodgovornijih položaja u Babilonu.

Kako su godine prolazile, rastao je i njegov utjecaj, a svaki pokušaj da ga se ukloni završio je još većim utjecajem izraelskog Boga. Zajedno s Božnjim, rastao je i Danielov ugled. Daniel i njegovi priatelji postali su sve ono što Izrael nije htio biti, moralne vertikale društva i utjelovljenje vjere i poslušnosti Jahvi. Nepokolebljiva vjera u Jovahinu obećanja odvela ih je u užarenu peć, ali su iz nje izšli neokrznuti. Usljedio je nezapamćen obrat i zapanjeni kralj vratio je Daniela na prvobitni položaj javno priznajući nadmoć Jahve.

Bog je Danielu dao jedinstveno razumijevanje povijesti tako da je on, sužan, postao gospodar koji je podučavao, navještavao i čije su se riječi slušale, poštovale i ispunjavale. Poznata izreka u slobodnom prijevodu "presuda je na zidu" ("writting is on the wall") izravni je podsjetnik na posljednju noć Baltazarove vladavine kada je Daniel jedini mogao protumačiti tajanstveni rukopis na zidu kraljevskog dvora. Baltazar nije proslavio Jahvu i On mu je oduzeo kraljevstvo.

Nezapamćen obrat u odnosu na uvodne retke kojima smo otpočeli ovo razmišljanje! Sužan je postao gospodar situacije, a samo naizgled "poraženi" Bog studio je babilonskim kraljevima. Razmjeri Danielovog ugleda vidljivi su iz činjenice da ga je Darije, vladar novog medoperzijskog carstva, zadržao na istom položaju. Svaki novi obrat samo je ojačao Danielov položaj i učinio ga još vjerodostojnjim svjedokom Božje moći.

Povratak Bogu moguć je zahvaljujući vjeri i pouzdanju u Boga koji nam se objavljuje, čini čuda, spašava i poraze pretvara u pobjede. Danielovo nepokolebljivo prihvaćanje Božjih obećanja, neustrašivo očitovanje vjere, svakidašnja molitva i vjerodostojan život učinili su ga primjerom što Bog može učiniti s cijelim izraelskim narodom ako Ga ponovno prihvati kao svojeg Boga. Daniel je ponikao u narodu koji je duhovno bankrotirao. Narodu koji je iskusio kraj trebao je novi početak.

Danielov život postao je tako putokaz koji je svatko mogao i trebao slikediti. Život u Babilonu počeо je u tragičnim okolnostima sužanjstva, a završio kao povijesna ličnost nezapamćenog ugleda čiji život nadahnjuje naraštaje kršćana u svim vjekovima.

SVJETSKI DAN MLADIH

PRIJEDLOG

Odjel za mlade pri Generalnoj konferenciji savjetovao se s vođama mlađih iz 13 divizija, zajedno s novoustrojenom divizijom Bliskog Istoka i Sjeverne Afrike i misijskim poljem Izraela, te je od njih primio veliku potporu za obilježavanje "Svjetskog dana mlađih".

Subota 16. ožujka 2013. izabrana je za taj dan jer obilježava početak svjetskog molitvenog tjedna za mlađe. Iako neke divizije održavaju taj molitveni tjedan u drugo vrijeme godine, ovaj će se put ujediniti s nama radi istog cilja.

CILJEVI

Ciljevi Svjetskog dana mlađih jesu:

1. Ponovo okupiti mlađe adventiste sedmog dana u svjetski pokret.
2. Voditi naše mlađe u ponovno otkrivanje osjećaja pripadnosti svjetskoj vojski.
3. Učiniti misiju središtem svjetske službe mlađih.
4. Pružiti prijeko potreban pozitivan i konstruktivan odgovor na uočenu rascjepkanost.

Utemeljena na Isusovim završnim riječima iz usporedbe o dobrom Samarijancu, "Idi pa i ti čini tako" (Luka 10,25-37), tema Svjetskog dana mlađih bit će:

JEDNO U SUOSJEĆANJU

Osm milijuna mlađih adventista bit će mobilizirano na ulicama naših selâ, mjestâ i gradova diljem svijeta kako bi bili Isusove ruke i noge u djelima ljubaznosti. Osmišljena je jednostavna, globalna i prikladna strategija.

STRATEGIJA

U subotu 16. ožujka 2013. mlađi će ujutro čuti jednu propovijed manje. Oni će biti propovijed. Izćiće iz zgrade kako bi oni sami bili crkva i dosegnuli druge u Isusovo ime.

Šest čimbenika koji će obilježiti Svjetski dan mlađih:

1. Mlađi iz mjesnih crkava, okruga ili konferencija i misija okupiti će se na posvećenje prije nego što najveći dio subote provedu u radu s ljudima.
2. Bit će uključeni u unaprijed izabrana i planirana subotnja prijateljska djela ljubaznosti.
3. Kao glavni događaj dana, nakon raznovrsnih djela ljubaznosti, mlađi diljem svijeta donirat će krv kao simbol najvećeg spasonosnog čina suošćenja.
4. Po završenim aktivnostima toga dana, mlađi će se okupiti u svojim mjesnim crkvama, regijama, konferencijama i misijama na bogoslužje i razmjenu iskustava, čime će označiti početak molitvenog tjedna čija će tema biti misija i služba.
5. Mlađi diljem svijeta povezati će se pomoću digitalne tehnologije i živog prijenosa, koji će postupno rasvjetljavati svijet u različitim vremenskim zonama.
6. Posebno dizajnirana majica ukazivat će na svjetsku inicijativu mlađih.

Svjetski dan mlađih bit će godišnji događaj s različitim naglaskom svake godine.

Svjetski dan mlađih ponovno će staviti mlađe u središte crkvenog života i misije. Ovaj dan može postati svitanje najboljeg razdoblja službe mlađih.

Stihopol je nova društvena biblijska igra koja će vam pomoći da bolje upoznate Bibliju, da se ohrabrite pomoći biblijskih redaka, a uz to se još i zabavite sa svojim društvom. Cilj igre je naučiti biblijske retke napamet. Stihopol potiče na proučavanje i čitanje Božje riječi Biblije. Stihopol je igra za djecu, mlade i sve generacije.

Kako je nastao Stihopol

Gledajući kako djeca subotom igraju društvene igre koje nisu vezene za Bibliju i Boga, osmišljena je društvena igra u kojoj će djeca i odrasli uz igru učiti i biblijske retke, a na taj se način i ohrabriti. Kada je bila napravljena radna verzija i testirana u krugu prijatelja, vidjeli su se neki nedostaci, primjerice bilo je redaka iz Biblije za koje malo ljudi zna, pa su zamijenjeni poznatijima, i tako je nastao konačan oblik. Budući da je igra bila osmišljavana tijekom ljeta, društvo se razišlo na more i na igru se skoro zaboravilo. Tako je skoro došlo do toga da igra uopće ne ugleda svjetlo dana.

U kolovozu sam pričao kolegama na poslu o igri koju sam osmislio i svi su bili oduševljeni, pa iako ne čitaju Bibliju, zainteresirani su za jedan primjerak. I to je tako stajalo sve do listopada, hoću li igru dati u tisak ili ne, kad mi je na jednom poslovnom sastanku došla ideja da biblijsku igru spomenem novom kolegi; on se zainteresirao i počeo mi postavljati pitanja o tome kako se igra i koja su pravila. Sve sam mu objasnio i rekao da inače proučavam Bibliju i da se svaki tjedan nas nekolicina sastaje na proučavanju Biblije. Tada me je upitao: "Bih li i ja mogao ponekad sudjelovati na vašem proučavanju?" "Naravno, uvijek si dobrodošao", odgovorio sam mu.

Razmišljajući tako poslije o igri, pomislio sam da Bog možda želi da Stihopol bude i misijski projekt koji će ljudima pomoći da otvaraju Božju riječ u igri, a da uz to vide koliko ih Bog ljubi. Iz osobnog iskustva znam koliko je teško prvi put otvoriti Bibliju, a ova igra to omogućava i onima koji je možda nikad ne bi otvorili, ali će to učiniti u igri.

Igra poželjna za svaki kršćanski dom

Znamo da se vrijeme ovdje na Zemlji bliži kraju i da u posljednje vrijeme Biblija neće više biti dostupna kao danas. Upućen nam je savjet da biblijske tekstove učimo napamet, a na to potiče ova igra. Sjetimo se kako se Isus odupro Sotoninim kušnjama riječima iz Pisma. Da bismo se i mi mogli obraniti od kušnji u ovo posljednje vrijeme, trebamo znati retke iz Biblije napamet.

PATHEENDER

rujan - listopad 2012.

[Broj 17]

U ovome broju:

<i>U ovome broju:</i>	
U čemu si super?	16
Blagdan štatora	18
Maruševčani u akciji davanja krvi	20
Biblia 1	21
Biblia 2	22

KAKO IZVIDAČI IDU NA SASTANAK KAO SKAKAVAC!

Dragi moji izviđači, okupljamo se svake druge nedjelje na izviđačkim sastancima i vjerujem da nam je na njima lijepo. O tome je li nam bilo lijepo govoriti to što dolazimo i na sljedeći izviđački sastanak. Odlazimo li i mi kao ovaj skakavac iz pjesmice sami, radosno na sastanak ili nas na to moraju tjerati naši roditelji, baki, djedovi ili prijatelji? Ja vjerujem da je razlog ovo prvo, da sami radosno odlazimo jer jedva čekamo da nešto novo naučimo jednako kao i naš skakavac koji jedva čeka otici spavati. Budimo pravi izviđači i odlazimo na naše sastanke dragovoljno, radosno, jedva čekajući susret s drugim izviđačima i jedva čekajući svaki sljedeći sastanak.

Bohdášová, M. a kol.

Kad skakavac ide na spavanje

Skakavca ne treba moliti
da ide na spavanje.
On ne zna što je durenje,
što je izmotavanje.

Skakavac prije spavanja
ne traži jesti, ne traži vode.
Čim padne večer,
sam u krevet ode.

Skakavac prije spavanja ne piča
i ne mijauče kao mačke.
On u krevet skoči otprve
Naglavacke.

Zironim Balog

U ČEMU SI SUPER?

Priča kaže da su jednom davno životinje odlučile učiniti nešto značajno što će riješiti problem ovog svijeta. Odlučile su otvoriti školu. Nastavni program uključivao je trčanje, penjanje, plivanje i letenje. Da bi bilo lakše provoditi ovaj program, sve su životinje morale pohađati svaki predmet i u svakom postići dobar rezultat

Patka je bila odlična u plivanju, čak bolja nego njezin učitelj. Međutim, jedva je prošla u letenju, a u trčanju je bila užasna. Budući da je bila jako loša u trčanju, nije više pohađala plivanje, već je nakon škole morala dodatno vježbati trčanje. To je ozlijedilo njezine posebno građene nožice, tako da je poslije bila samo prosječna u plivanju. Međutim, ovo prosječno bilo je sasvim prihvatljivo pa za to nitko nije mario – osim same patke.

Zec je u početku bio vrhunska klasa u trčanju, međutim, uklještio mu se živac u nožnom mišiću zato što je morao naporno trenirati plivanje.

Vjeverica je bila odlična u penjanju, ali ju je pratilo stalno neuspjeh prilikom letenja zato što je njezin učitelj očekivao da poleti sa zemlje prema vrhu drveta, a ne obrnuto. Zbog preopterećenja u pokušaju da svelada novu tehniku ukočile su joj se noge, pa je i u penjanju dobila trojku a u trčanju dvojku.

Orao je bio problematično dijete i često su ga morali kažnjavati zato što se nije htio prilagoditi drugima. U penjanju na vrh drveta pobijedio je svakoga, ali na svoj način – što mu nisu priznali.

Poruka ove priče je očita – svako stvorenje ima svoje sposobnosti i mogućnosti u kojima će biti najbolje ako se od njega ne očekuje nešto što mu ne odgovara. A kada se to dogodi, slijedi malodušnost, obeshrabrenje ili čak krivnja nakon čega dolazi prosječnost ili poraz.

Nije li zato odlična misao koju nalazimo u biblijskom nauku o duhovnim darovima (pročitaj 1. Korinćanima 12)?! Naime, Isus nas uči da svatko od nas ima neku posebnu sposobnost koju mu je Bog dao radi opće koristi cijele zajednice kojoj pripadamo. Svakom izviđaču Bog je dao određeni dar kako bi mogao pomagati cijeloj družini. Nitko od nas nije ostavljen bez nečeg u čemu je posebno dobar. Također, svi smo mi jednakо potrebni družini kojoj pripadamo. Nitko ne može reći da vrijedi manje zato što nema određenu sposobnost koju ima netko drugi. Isto tako, nitko se ne smije praviti važan zato što je sposobniji od

drugih ili ima neku sposobnost koju netko drugi nema. Sve sposobnosti koje imamo dolaze od Boga i ne smijemo se uzoholiti zbog darova koje imamo.

Nadalje, Isus želi da svatko od nas pomogne družini u kojoj se nalazi. Međutim, Isus ne želi da se mučimo s nekim poslom za koji nemamo sposobnosti. On želi da uživamo u onome što radimo, a uživat ćemo ako budemo radili ono za što imamo smisla i sposobnosti.

Stoga, dragi izviđaču, pozivam te da otkriješ u čemu si dobar, odnosno kojim te je sposobnostima Isus obdario. Međutim, to nećeš otkriti ako stalno stojiš po strani i nikada se ne prihvatiš nekog zadatka. Trebaš eksperimentirati i okušati se u raznim aktivnostima i zadacima, ne bi li tako otkrio u čemu si zaista dobar i u čemu uživaš. A onda, kada otkriješ područja u kojima si dobar, uloži sav trud i cijelo srce da se u tome razvijaš i budeš još bolji. Ne zato da bi te drugi hvalili, već zato da bi cijela družina bila sretna i blagoslovljena tvojom službom i tvojim sposobnostima!

BLAGDAN ŠATORA

Bio je to zadnji ovogodišnji kamp koji je organiziralo Društvo izviđača. Svake godine obilježavamo Dan izviđača.

Tada se okupljaju izviđači iz cijele Slovenije u jednoj od crkava i zajedno gledaju slike s kampiranja, prisjećaju se lijepih trenutaka, slave Boga pjesmom, molitvom i živom riječju. Ove godine odlučili smo umjesto jednog dana, u prirodi provesti cijeli vikend. Tako je nastao vikend-kamp "Blagdan šatora", a bio je smješten nedaleko od Kranjske Gore u predivnoj prirodi u podnožju Julijskih Alpa. Tamo smo bili od 14. do 16. rujna ove godine. Već od petka sakupilo se tridesetak izviđača iz cijele Slovenije, a u subotu ih je došlo barem još toliko, kao i drugih gostiju.

Gost govornik bio je vođa izviđača JUK-a, Bobo Slobodan Marčeta. S nama je svakojutro i večer dijelio ponešto od svojeg bogatog iskustva s izviđačima povezujući ga s biblijskim tekstovima i događajima. Subotnje jutarnje bogoslužje bilo je posebno jer smo tada obilježili Dan izviđača. Prisjetili smo se Prisege i Zakona izviđača i što oni praktično znače u našem životu. Bobo nas je podsjetio na tri stvari koje nijedan izviđač nikada ne smije zaboraviti – odoru, maramu i Bibliju.

U subotu poslijepodne bili smo u prekrasnoj šetnji. Bila je to posebna šetnja. Pitate se zbog čega? Svi mi prisutni uživjeli smo se u ulogu "Izraelaca". Još dok smo bili u kampu, izabrali smo "Mojsija". On je tijekom šetnje dobivao višeput novi list papira od

dvaju "anđela" na kojem je uvijek pisao neki zadatak. I tako smo krenuli iz "Egipta" i stigli do "Crvenog mora". Tamo smo imali prvi zadatak da svu djecu i žene prenesemo preko "Crvenog mora" tako da ne dotaku dno. Nastavili smo putovanje... "Mojsije" nas je morao često skupljati i davati nam naredbe jer smo bili neposlušni... Stigli smo do "Sinaja" i tamo smo primili Deset božjih zapovijedi zapisanih u cijeloj velikoj Bibliji koju smo neki od nas koji ovo čitamo prepisivali prošle godine, a ove godine ona je putovala po crkvama u našoj Uniji. Prije "Sinaja" bili smo podijeljeni na dvanaest izraelovih plemena. U svakom plemenu bilo je troje do četvero ljudi, a jedan od njih bio je vođa. Nastavili smo putovanje tako što je svako pleme nosilo tu Bibliju po desetak minuta i onda predalo sljedećem plemenu i tako sve do povratka u kamp.

No priča tu još ne staje. Približavali smo se "Obećanoj zemlji"... a tada umjesto da uđemo u nju, "Mojsije" je poslao dvanaest uhoda (iz svakog plemena) u "Kanaan". Kao što je zapisano u Bibliji, tako smo i mi lutali pustinjom "četrdeset godina". Kako su godine prolazile, "Mojsije" je ostario i došlo je vrijeme za mlade. "Mojsije" je pozvao "Jošuu" i predao mu ovlasti pa nas je dalje "Jošua" vodio do "Obećane zemlje". Naposljetku smo svi stigli u "Obećanu zemlju". Kada smo ušli u "Kanaan", svatko je dobio nekoliko bombona, "slatke plodove" te zemlje. Nakon toga slijedio je

povratak u kamp. Bila je to zanimljiva subotnja šetnja zahvaljujući Piji i Štaši Mlinar koje su sve to pripremile.

Nedjelja je bila namijenjena učenju novih vještina. Učili smo postavljati kothe. Prvo smo počeli sa slaganjem šatorskog krila, a zatim smo učili cimermanski i vrzni čvor i križni vez... Kada smo sve to sveladali, došlo je na red spajanje četiriju šatorskih krila, zabijanje klinova, dizanje kothe i šator je bio gotov! Nakon što smo spustili kothe i pospremili u Bobin auto, krenulo je spremanje naših šatora, a zatim je došlo i vrijeme ručka. Nakon odličnog vegetarijanskog gulaša svi smo željeli ostati još koji dan, no došlo je vrijeme rastanka. Stali smo u krug i uhvatili se za ruke dok smo pjevali pjesmu "Družina" i po posljednji put ove godine spustili zastavu. Na kraju mogu reći sam: "Hvala našem dragom Bogu što nas je vodio i blagoslovio tijekom ove godine na svim našim kampovima, izletima i sastancima."

NEKOLIKO IZJAVA SUDIONIKA KAMPA:

"Jako sam uživala tijekom Blagdana šatora. U subotu i nedjelju vrijeme je bilo prekrasno i oba dana bila su puna uživanja s ostalim izviđačima. Jedini problem je bio taj što je vikend bio prekratak i prebrzo smo se morali rastati."

Tina Firanović

"Blagdan šatora za mene je bio predokus Obećane zemlje: prekrasan krajolik, ugodno društvo, pjevanje, Božja prisutnost, ukusna hrana i bistra voda. Jedino se nadam da na Nebu neće biti tako hladno."

Jasmina Korat

"Prije svega bilo mi je drago što je kamp bio za vrijeme škole tako da sam mogao malo odahnuti. Moram pohvaliti kuharice za dobру hranu i voditelje koji su nam omogućili tako lijep vikend. Sigurno dolazim i sljedeći put. P.S. Bilo bi super kada bismo takve kampove imali češće..."

Danilo Jagodić

MARUŠEVČANI U AKCIJI DAVANJA KRVI

Izviđači vole Boga, ljude i prirodu. Pod tim motom i organizacijom KID-a lhtusi iz Maruševca, učenici stariji od osamnaest godina, uputili su se 15. studenoga 2012. u Opću bolnicu Varaždin kako bi dobrovoljno dali krv. Dan darivatelja krvi bio je 25. listopada 2012., ali budući da je tada bio produženi vikend, izviđači i mladi odlučili su ga nešto kasnije obilježiti dobrovoljnim davanjem krvi pod vodstvom odgajateljice Slavice Marčete.

Mladi nisu došli praznih ruku u bolnicu. Kuhari iz Maruševca pripremili su dva zdrava namaza, jedan od graha, a drugi od tunjevine, i integralna peciva. Djelatnici u bolnici jako su se obradovali dolasku mladih Maruševčana vedrog duha. Osim što su bili lijepo i toplo primljeni, svakome tko je sjeo na stolicu na kojoj na početku i nije bilo najugodnije, medicinske sestre su imale riječi ohrabrenja. Neposredno uoči davanja krvi mladi su dobili u zadatku da pročitaju bitne i korisne informacije tako da i nadograda znanja nije izostala. Uz dopisnice Zdravstvene škole koje smo ostavili, dogovorili smo se s osobljem o budućoj suradnji naše crkve i Odjela za transfuziju krvi.

Bog nas poziva da pomažemo jedni drugima te da se osvijestimo o potrebama bližnjih oko nas. Hvala Gospodinu za priliku i vodstvo u ovom malom, ali slatkom iskustvu. Ellen White poručila je sljedeće: "Ne činite dobra djela da biste bili spašeni, već činite dobra djela zato što ste spašeni." Neka ovo bude misao vodilja svakome tko odluči radosno doprinijeti društvenoj zajednici i sudjelovati u Božjem djelu.

BIBLIJA I

Zahtjevi:

1. Posjeduj Bibliju.
2. Objasni kako pokazati poštovanje prema Bibliji i kako se brinuti za nju.
3. Imenuj prvu i posljednju knjigu u Bibliji i reci tko ih je napisao.
4. Ispričaj ili odglumi sljedeće priče:
 - a) Stvaranje,
 - b) Začetak grijeha,
 - c) Isusovu brigu za mene danas,
 - d) Isusov drugi dolazak,
 - e) Nebo.
5. Pronađi, pročitaj i objasni 3 biblijska retka između navedenih o Isusovoj ljubavi prema tebi:
 - a) Ivan 3,16;
 - b) Psalmi 91,11;
 - c) Ivan 14,3;
 - d) Psalmi 23,1;
 - e) tvoj izbor.Nauči napamet dva od njih.
6. Izradi maske koje će ti pomoći u ilustraciji biblijske priče ili usporedbe
ILI napravi biblijsku priču u pješčaniku ili pomoću filca.

POMOĆ:

- 1.-2. Ako je moguće, pobrinite se da svako dijete posjeduje vlastitu Bibliju. Poučite ih da se nikada ništa ne stavlja na Bibliju i da je uvijek treba održavati čistom. Pokažite im kako se s Biblijom treba rukovati oprezno i s poštovanjem.
3. Pomozite izviđačima da pronađu Postanak i Otkrivenje. Potaknite svako dijete da samo pronađe svaku u vlastitoj Bibliji dok jedno od njih govori o autorima. Zaigrajte biblijsku igru, upotrijebite filc, učinite ovo učenje zabavnim!
4. Neka djeca igraju pantomimu, izviđači vole glumiti. Ohrabrite ih da ožive priče. Nabavite kutiju kazališnih rekvizita koji će pomoći u ilustriranju biblijskih likova, poput ogrtača za kupanje, šala, bambusovog štapa...
5. Vježbajte pronalaženje biblijskih tekstova. Objasnite svaku riječ kako bi djeca mogla shvatiti značenje. Čitajte zajedno.
6. Upotrijebite papirnate tanjure kako biste izradili maske životinja i ljudi za ilustraciju priča poput Danijela u lavljoj jami, Stvaranja i Edenskog vrta. Odglumite priču po njihovom izboru.

BIBLIJA 2

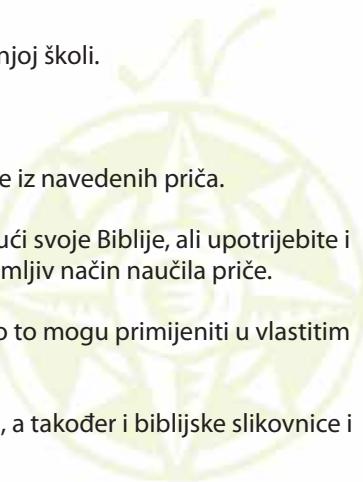
Zahtjevi:

1. Položi vještinu Biblija 1.
2. Redom napamet nabroji knjige Starog Zavjeta.
3. Ispričaj ili odglumi sljedeće biblijske priče:
 - a) Noa,
 - b) Abraham,
 - c) Mojsije,
 - d) David,
 - e) Daniel.
4. Pročitaj ili poslušaj biblijsku priču.
5. Upamti i objasni tri od navedenih redaka o životu za Isusa:
 - a) Izlazak 20,1-17;
 - b) Filipljanima 4,13;
 - c) Filipljanima 2,13;
 - d) 1. Ivanova 2,1.2;
 - e) Juda 24;
 - f) tvoj izbor.
6. Igrajte igre u kojima će djeca uživati i koje će im olakšati zapamćivanje priča.

POMOĆ:

1. Biblija 2 bi se mogla učiti na vjeronauku ili u Subotnjoj školi.
2. Učite uz pomoć pjesme, igre, filca...
3. Potičite kreativnost i učite posebne biblijske poruke iz navedenih priča.
4. Pobrinite se da djeca steknu iskustvo sama otvarajući svoje Biblije, ali upotrijebite i biblijske priče i video materijale da bi djeca na zanimljiv način naučila priče.
5. Pomozite djeci da shvate značenje odlomaka i kako to mogu primijeniti u vlastitim životima.
6. Biblijske igre su dostupne u kršćanskim knjižarama, a također i biblijske slikovnice i filc-setovi.

PITANJE & ODGOVOR

Imam prijatelja koji je prestao ne samo dolaziti u Crkvu, nego i uopće prakticirati bilo kakav oblik kršćanskog življenja. Nije počeo činiti nikakvo zlo, ali je duhovno potpuno pao. Kaže da ga kršćanstvo više intelektualno ne zadovoljava i da mu je dosadno čitati Bibliju i duhovnu literaturu. Može li mu se pomoći?

Svatko ima svoju priču i svoje razloge kad duhovno padne. Priča o tvojem prijatelju jako me podsjeća na priču o mojem prijatelju koji je iz sličnih razloga napustio Crkvu još prije dvadesetak godina. Dogovorio sam susret s njime i srdačno smo satima razgovarali. Rekao mi je iskreno: "Ja dođem prazan u crkvu i prazan iz nje odem." Nisam znao što bih mu točno odgovorio, jer crkva koju je opisivao doista je nudila oskudnu hranu ljudima šireguma. Propovijedi su bile ukalupljene i prejednostavne, što su pastori pravdali željom da budu razumljivi i bakicama u zadnjem redu.

Međutim, nije to bio jedini razlog zašto je moj prijatelj otišao iz Crkve. Nitko u Crkvu nije došao iz jednog razloga, nitko iz nje ni ne odlazi iz jednog razloga. Njegov dodatni i vrlo jaki razlog bila je veza s atraktivnom, ali potpuno svjetovnom djevojkom. Vidjelo se iz aviona da ta veza nema budućnosti, što se kasnije (i to ne mnogo kasnije) i pokazalo. Ali bilo mu je teško to dokazati. Da zlo bude veće, bilo je mladića iz Crkve koji su mu otvoreno zavidjeli što ima tako prezgodnu djevojku. Neću reći da su mu oni izgradili cestu za odlazak iz Crkve, no sigurno su pomogli u njezinom asfaltiranju, ako tako mogu reći.

Stoga, ako stvarno poznaćeš svojeg prijatelja, ipak prvo ispitaj ima li tu još kakvih razloga osim onih intelektualne naravi (ne mora to biti ista priča kao s mojim prijateljem, ljudi su različiti). Načelno, ti trebaš ostati sa svojim prijateljem pravi prijatelj, bez obzira na novonastale razlike. Potrudi se da nađeš nešto intelektualno kvalitetnije, neku literaturu ili sličan sadržaj, kako bi tvoj prijatelj upoznao i kršćanstvo na način koji njemu više odgovara. Biblija je uvijek intelektualno izazovna, samo je treba predočiti u pravom svjetlu. Ako u tvojoj crkvi postoji netko s većim obrazovanjem, angažiraj ga da pomogne tvojem prijatelju kvalitetnim razgovorima, dubljim proučavanjima i slično. Trebaš razgovarati i sa svojim pastorom i vidjeti možete li ponuditi neki program na koji biste pozvali tvog prijatelja i ljudi sličnog profila.

Nekada stvarno zanemarujuemo taj sloj ljudi, podešavamo sve prema bakicama u zadnjim redovima (iako i one često imaju puno oštiri um nego što im se obično pripisuje, u to sam se i osobno uvjerio).

I, naravno, nisi ti taj koji treba duhovno uzdignuti svojeg prijatelja. Bog je jedini koji to može učiniti, ti se samo u molitvi prepusti da On kroz tebe djeluje.

rezervirano za poziju

NEKO DRUGO MJESTO

Tamo
Gdje sam rođen
Ne znam
Hoću li
Umrjeti
Ali nije važno
Ti nisi tu
Tí si na
Nekom drugom mjestu

Moram tražiti
Na stranicama povijesti
I slikama
Sadašnjosti
Među tisućama
U gomili
I po dubinama
Samoće
Samo da nađem
Tebe
Ali tí sí na nekom drugom
Mjestu

Idem naprijed
I nazad
Kroz prostor
I vrijeće
Stajao sam
Ispred
Gladnih visokih
Zgrada
Ležao sam kao
Mrtav
Na poljima Waterlooa
Vidim da
Te nema
Znam neko drugo mjesto

Moji koraci
Svuda tragove ostavljam
Na ovoj karti
Ljudskih života
Mada brojim sekunde
Sate i minute u nadanju
I dalje ostaje činjenica
Da sí na nekom drugom mjestu

Sve prolazi
Od mladostí
Do starosti
I glasoví želes
Da se čuju
I drvení avioní
Da polete
Tako i ja želim
Tebe pronaći
Jer sve je
Prazno
Sobe su puste
A more je otvoreno
Moram doći
Na neko drugo mjesto

Skočio sam
U veliku Istinu
I otkrio
Da sam cijeli život
Previše tražio
Sada znam
Da si oduvijek
Bio u mom srcu
Tom drugom mjestu

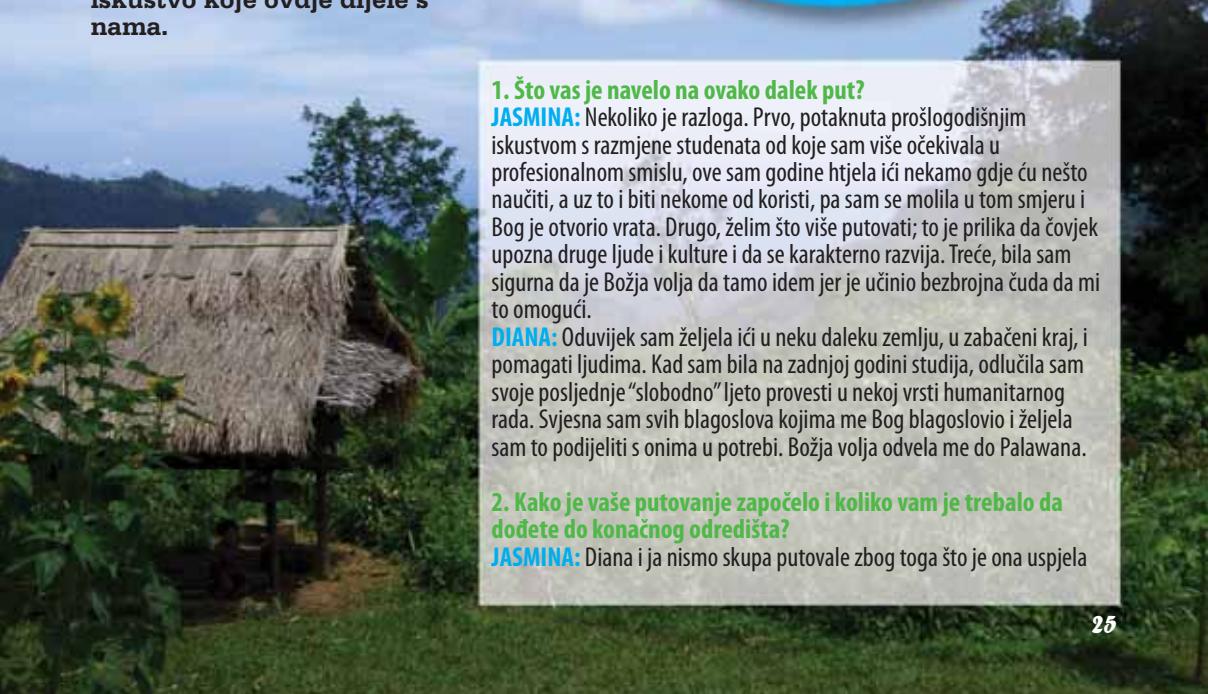
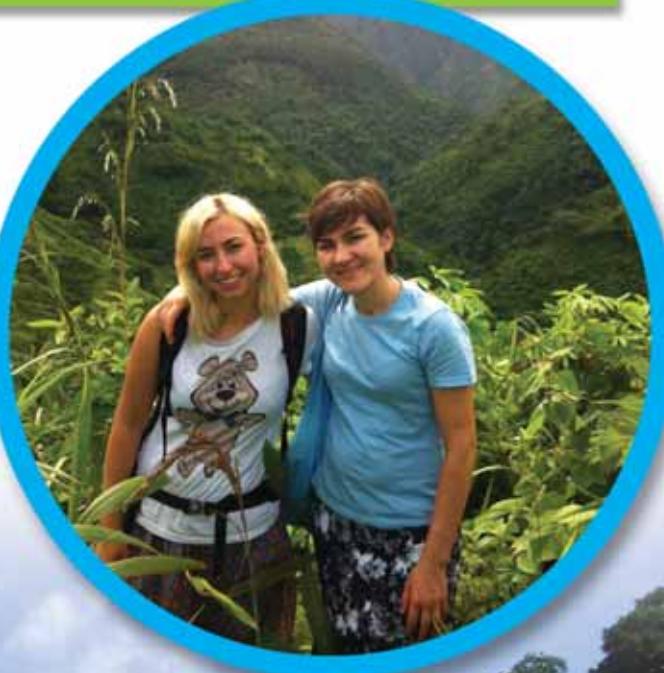
Ozren Kos

Diana & Jasmina na otoku Palawan na Filipinima

Diana Špoljar i Jasmina Cesar ovo su ljeto provele daleko, daleko od svojeg doma, **na otoku Palawan na Filipinima!** Tamo su kao studentice medicine imale priliku **pružati pomoć mještanima**, ali ne samo u zdravstvenom smislu. Klinika u kojoj su radile i njihova kuća bile su smještene u selu **Kemantian**, koje se nalazi na planini iznad mjesta Brookes' Point. **Dva mjeseca**, koliko su tamo provele u netaknutoj prirodi i okružene ljudima koji su puno jednostavniji i skromniji od nas, bila su za njih veliko iskustvo koje ovdje dijele s nama.

1. Što vas je navelo na ovako dalek put?

JASMINA: Nekoliko je razloga. Prvo, potaknuta prošlogodišnjim iskustvom s razmjene studenata od koje sam više očekivala u profesionalnom smislu, ove sam godine htjela ići nekamo gdje će nešto naučiti, a uz to i biti nekome od koristi, pa sam se molila u tom smjeru i Bog je otvorio vrata. Drugo, želim što više putovati; to je prilika da čovjek upozna druge ljudе i kulture i da se karakterno razvija. Treće, bila sam sigurna da je Božja volja da tamo idem jer je učinio bezbrojna čuda da mi to omogući.

DIANA: Oduvijek sam željela ići u neku daleku zemlju, u zabačeni kraj, i pomagati ljudima. Kad sam bila na zadnjoj godini studija, odlučila sam svoje posljednje "slobodno" ljeto provesti u nekoj vrsti humanitarnog rada. Svjesna sam svih blagoslova kojima me Bog blagoslovio i željela sam to podijeliti s onima u potrebi. Božja volja odvela me do Palawana.

2. Kako je vaše putovanje započelo i koliko vam je trebalo da dođete do konačnog odredišta?

JASMINA: Diana i ja nismo skupa putovale zbog toga što je ona uspjela

raniye kupiti kartu, pa sam ja krenula dan prije nje, 11. srpnja. Letjela sam iz Zagreba u Beč, zatim na Taiwan, pa u Manilu i napokon u Puerto Princese na otoku Palawan. Tamo sam u prostorijama adventističke misije čekala Dianu dva dana i onda smo skupa u kombiju putovalo pet sati do Brooke's Pointa, kupile hranu i nakon dva dana popele se u selo gdje je smještena klinika Kemantian s četiri djevojke koje su se spustile da nam nose stvari. Penjale smo se oko tri i pol sata.

3. Kako je izgledao jedan vaš tipičan dan na Palawanu?

DIANA: Prije nego što smo došle tamo, Leonda George, medicinska sestra koja sa svojim suprugom pastorem Kentom vodi taj projekt, rekla nam je da tamo ne postoji ubožajeni radni dan! I bila je u potpunosti u pravu! Ono što se donekle ponavljalo bilo je ustajanje u šest sati, s radom u klinici započinjale smo u osam sati (ako je bilo hitnih slučajeva, onda i ranije), obvezno smo se zajedno pomolile i zatražile Božje vodstvo tijekom dana u radu s bolesnicima. Svakodnevno smo imale pacijente od kojih je svaki poseban i jedinstven. Ponekad smo se bavile i poslovima koji nisu strogo medicinski: šmriglale smo i lakisale klupe ispred klinike, kopale kanal za vodu, podučavale engleski u školi... Svaki dan smo učile jezik, čitale literaturu vezanu uz najčešće bolesti onog podneblja. Utorkom popodne imali smo sastanak tima na kojem smo se skupili svi misionari i razgovarali o događajima, problemima, potrebama. Srijedom smo imali molitveni sastanak, subotom ujutro imali smo bogoslužje, a popodne smo išli u posjetе i pratili mlade srednjoškolce koji su držali biblijske satove zainteresiranim obiteljima.

4. Kako ste se sporazumijevale s mještanima?

JASMINA: Učile smo pelawano jezik. Svakidašnje izrave i anamnistička pitanja koja smo trebale znati za kliniku naučile smo još prvi tjedan, a ostalo smo učile usput kad bi bilo vremena, malo iz priručnika, malo provodeći vrijeme s ljudima i ispitujući što je ovo, a što ono... a ponekad i gestikulirajući ili crtajući.

5. Koje su bile vaše dužnosti u klinici? I na koji ste im način pružale pomoć?

DIANA: Naša primarna dužnost bila je rad u klinici. Brinule smo se za pacijente, liječile ih i vodile brigu i o nekim administrativnim stvarima vezanim uz rad klinike. Pacijentima smo se trudile pružiti najbolju moguću medicinsku pomoć s obzirom na uvjete, i pokušale smo ih educirati o nekim osnovnim higijenskim načelima. Također smo im bile moralna i duhovna potpora. Nerijetko smo se molile s pacijentima i za pacijente. Bog je taj koji zapravo liječi tako da smo Njega molile za ozdravljenje i zahvaljivale Mu za sve blagoslove. Ako smo mogle pomoći i na neki drugi način, rado smo se odazvale. Tako smo ponekad pjevale na bogoslužjima na hrvatskom ili čak imale duhovnu misao.

6. Možete li nam opisati kako je izgledao vaš smještaj i priroda oko vas?

DIANA: Bile smo smještene u kolibama koje se jako razlikuju od kuća na koje smo mi navikli. Zidovi od trstike, pod od drvenih letvica koje su razmaknute tako da prijavitina može pasti kroz pod... U kući i klinici imali smo tekuću vodu, ali nismo imale struju. Moram priznati da je bez obzira na to smještaj bio bolji nego što sam očekivala. Naša koliba imala je limeni krov, za razliku od koliba

tamošnjeg stanovništva koje imaju suho lišće umjesto krova, te kuhinju u kojoj smo čak imale i štendnjak na plin i improviziranu pećnicu.

Priroda je neopisiva! Ne postoje riječi kojima bih mogla dočarati tu netaknutu, nezagadenu prirodu... Palme, bambusi i ostalo egzotično bilje pruža zadivljujući pogled i po suncu i po kiši. A noćno nebo prepuno zvijezda ostavlja bez daha!

7. Po čemu se tamošnji ljudi razlikuju od nas?

JASMINA: Uh! Razlike. Pa prva koju primijetiš jesu životni uvjeti. Daleko su siromašniji od bilo koje osobe koju ja

poznajem, u materijalnom smislu. Velik broj njih ima samo onu odjeću koju nosi na sebi. Žive u kolibama s travnatim krovom kroz koji može kišiti i zidovima od pletene trske kroz koje puše vjetar. Druga je njihova snaga i tjelesna kondicija. Ako tko želi snimati film o Supermanu, treba ići u Kemantian, tamo ih ima podsta! Treće, manji su rastom od nas; ja (koja imam jedva 159 cm) sam bila viša od većine, pa čak i muškaraca. Četvrti, izvanredno su otporni, imunitet im je daleko bolji od našeg i puno su manje osjetljivi na sve bolesti i nezgode. Nemaju višak kilograma i malo tko uopće ima i gram špeka za koji bi ga se moglo uštipnuti!

Ali one bitnije razlike jesu da su jednostavniji i toplij nego mi, lako prihvataju nove ljude, vole ljude i brzo će sklopiti prijateljstvo s tobom (većina), uglavnom su zadovoljni onim što imaju i nisu lakomi na materijalno, provode puuunooo više vremena od nas u druženju i razgovoru jedni s drugima, poznaju se međusobno i vole se i uvijek će imati vremena za ljude. U crkvi su opušteni, nisu opterećeni vremenom, puno više pjevaju, razgovaraju, veseli su i radosni. Nikad nisam vidjela ljude koji se toliko smiju kao narod Pelawano.

8. Misliš li se jednog dana tamo vratiti? Ili ponoviti ovakav put na neko drugo mjesto?

JASMINA: Ne znam još hoću li se vratiti. Znam da mi već sad nedostaje ono mjesto i ljudi koje sam upoznala, a doma sam tek tjedan dana. I gore svi žele da se vratimo na duže vrijeme.

Ponekad mislim da tamo ne bih mogla izdržati godinu dana (kao misionari iz SAD-a), a ponekad mi se čini da to ne bi bio ni najmanji problem! Ne znam, trebam se moliti s tim u vezi i vidjeti kamo Bog vodi. Veselila sam se što idem doma i zahvalna sam Bogu što sam se vratila, ali ono je posebno mjesto i nije ga teško zavoljeti. Život je jednostavniji, imas više vremena za Boga, mir, tišinu, razmišljanje i čitanje. Okruženje je prirodno, a ljudi dragi. A za druga mjesta sam uvijek otvorena ako bude prilika!

9. Postoji li neko posebno iskustvo koje si doživjela tijekom svojeg boravka na Palawanu?

DIANA: S medicinske strane izdvojila bih slučaj mlade djevojke koja se pojавila s jako neobičnim nalazom na plućima i nekako baš i nismo bili sigurni što joj je. Započeli smo liječenje na "blef" i molili se da ozdravi. Bilo je nevjerojatno kako joj se stanje načigled popravljalo... Nakon nekoliko dana bila je dovoljno zdrava da smo je mogli pustiti kući. Možda nije neki poseban slučaj, ali mene se jako dojmio! Još bih spomenula odnos koji sam razvila s tamošnjom dječicom. Iako su sramežljiva i pomalo plašljiva, kad su me bolje upoznala, stalno su navraćala u kliniku da bismo se družili. Jezična barijera nas je sprečavala u razgovoru, ali usprkos tome družili smo se i osjećali ugodno. Jako se vole fotografirati pa je i to bio jedan od načina na koji smo se sprijateljili. Prekrasan je osjećaj kad sjedite kraj nekoga s kim ne možete razgovarati, ali se svejedno osjećate kao da sjedite kraj najboljeg prijatelja! To je nešto što nikad neću zaboraviti!

10. Gledaš li sada nakon povratka drugačije na ljude, crkvu i općenito na društvo u kojem živiš?

JASMINA: Pa mislim da sam saznala neke stvari o sebi, imala sam vremena razmišljati o svemu i zahvalna sam na tome. Više cijenim svoje prijatelje i obitelj i još sam zahvalnija što ih imam i svjesna sam da su mi oni najveće blago! A mislim da imam više tolerancije i razumijevanja za druge ljude i više poštujem razlike, a manje ih gledam kao prepreku. K tome osjećam se bliže Bogu i zahvalna sam što sam tijekom svojeg boravka na Palawanu još jednom zaključila da Bog ne gleda na vanjštinu nego na srce, i da su Njemu važni odnosi i ljudi, a ne nužno sve ono što radimo ili ne radimo "za Njega".

DIANA: Da! Postala sam svjesnija pravih vrijednosti i puno više cijenim svaku stvar i svaki trenutak svojeg života. Osvjedočila sam se da je sve u Božjim rukama i da se ne trebamo tjeskobno brinuti za svoje potrebe. Također, naučila sam važnost tolerancije i strpljenja.

Kongres mladeži u Ptuju

Mladi Kršćanske adventističke crkve u Sloveniji okupili su se na kongresu adventističke mladeži od 26. do 28. listopada 2012. Unatoč prognozi da će vrijeme biti loše, došlo nas je preko četrdeset. Za vikend smo bili u Centru za školske i izvanškolske aktivnosti Štrk u Ptiju. Govornici su bili mr. Zmago Godina i dr. Gorazd Novak.

U petak navečer uživali smo u nastupu zbara Bee Gees i nakon toga nastavili svoje druženje.

U subotu ujutro počeli smo s jutarnjim molitvenim satom. Nastavili smo s bogoslužjem, pjevanjem i čitanjem Biblije. Nakon toga smo se podijelili u dvije skupine. Prva je slušala Zmagu koji je odgovarao na pitanje "Svi znaju da je Isus bio dobar čovjek i mudar učitelj, no je li On Bog?" Druga skupina je slušala Gorazda koji je govorio na temu "Veliki prasak ne objašnjava nastanak svemira".

Kad smo završili s predavanjima, otišli smo u trgovачki centar Qulandia, gdje smo se podijelili u skupine. Jedna skupina je pjevala, druga je dijelila časopis *Čili&zdravi*, a treća je dijelila pozivnice za predavanja u mjesnoj adventističkoj crkvi.

Slijedio je ručak koji je bio priređen u crkvi u Ptiju. Nakon toga smo otišli u kratku šetnju tijekom koje smo stavljavali pozivnice za predavanja u poštanske sandučice.

Zatim smo nastavili s predavanjima Zmage i Gorazda, i to tako da je sada druga skupina slušala Zmagu, a prva Gorazda.

Večer smo proveli uz različite igre, pečenje kestenja i palačinke. Uživali smo u razgovorima, smijehu i dobroj hrani. Druženje smo nastavili i kada smo došli u Dom Štrk i za neke je ono trajalo još duboko u noć.

I nedjelju smo počeli s molitvom. Nakon doručka imali smo bogoslužje uz pjesmu, gledanje kratkih videopriloga i čitanje Božje riječi, a zatim su slijedila predavanja. Gorazd je u nedjelju govorio o evoluciji kao slijepoj vjeri, a Zmago nam je pomogao odgovoriti na pitanje "Zašto osuđujete homoseksualce ako kažete da Bog ljubi sve ljudе?" Naše druženje završilo je u nedjelju nakon ručka.

Jedna od sudionica kongresa rekla je: "Zahvalni smo Bogu za vrijeme koje smo mogli provesti zajedno uz Njegovu Riječ. Hvala Mu za sve govornike i važne poruke koje su nam pomogle da razumijemo neke teže stvari. Hvala Mu za organizatore i ljubazno osoblje Doma Štrk."

Nadamo se da će se sljedeći put i ti pridružiti zajedništvu mladih na takvim događanjima.

Volonteri na Kongresu mladih u Novom Sadu 2013.

Budući da se Kongres mladih sljedeće godine održava u Novom Sadu od 30. srpnja do 4. kolovoza u susjednoj nam državi, i mi s područja naše Unije pozvani smo da sudjelujemo kao volonteri na tom događaju. Postoji potreba za dvjestotinjak volontera koji će pripomoći u organizaciji Kongresa u raznim granama i na raznim razinama. Svi vi koji želite volontirati i tako doprinijeti boljoj organizaciji Kongresa, možete se prijaviti ako ste punoljetni. U tom slučaju za vas je osiguran besplatan smještaj i hrana, a put plaća svatko sebi. Kada se napuni broj od dvjesto volontera, više se neće primati. Volonteri će biti podijeljeni u pet timova: 1. tim za kongresni centar, 2. tim za catering, 3. tim za program, 4. tim za transport i 5. tim za internate. Na prijavnici koju ćete dobiti ako nam se javite na dolje navedenu adresu elektroničke pošte, moći ćete odabratim tim/timove u kojima želite sudjelovati, i navesti ostale podatke koji se od vas traže. Bitno je da nam se što prije javite jer će se prijave bilježiti po redoslijedu pristizanja, a to znači da prednost ima onaj tko se prvi javi. Zadnji rok prijave za volontere je 1. ožujka 2013.

Volontiranje je čin ljubavi prema drugima i ako se prijavite kao volonter za ovaj Kongres, vjerujemo da blagoslovi neće izostati.

Svi koji se želite prijaviti kao volonteri, javite se na adresu: odjel.mladih@gmail.com i zatražite prazan obrazac koji ćete ispuniti i poslati nam natrag. Tek kada pošaljete ispunjeni obrazac s fotografijom i svim potrebnim informacijama, smatrat ćemo vas prijavljenima. Obrazac obvezno pošaljite u Wordu. Što se potpisa tiče, dovoljno je samo napisati vaše ime i prezime na elektronički ispunjenom obrascu.

Vidimo se na Kongresu mladih!

30 JULY - 04 AUGUST
NOVI SAD 2013

Čekaonica

Tog zimskog poslijepodneva u čekaonici gradske ambulante bilo je mnogo ljudi. Mnogo više nego inače. Sva sjedeća mjesta bila su popunjena, a oni koji nisu uspjeli pronaći mjesto za sjedenje, bili su prisiljeni stajati. Vrijeme je bilo oblačno, lagano je padao snijeg i puhao hladan vjetar, što je dodatno doprinijelo nervozni i nestrpljivosti svih koji su se tog poslijepodneva nalazili u čekaonici gradske ambulante. Uz žamor, kašalj i plač mališana čulo se svako malo i škripanje velikih i teških ulaznih vrata.

Bilo je tu onih koji su došli zbog mučnine, alergije, bilo je tu majki s malom djecom, onih s povišenom temperaturom, neki su došli previti rane, a neki na redovitu kontrolu. Neki su čekali nalaze analize krvi iz laboratorija, a neki su bili samo pratnja onima koje su doveli tog poslijepodneva u ambulantu.

Bilo je tu ljudi svih generacija. Bili su tu i oni u radnim odijelima i oni u kravatama, neki u odorama državnih službi, neki skromno odjeveni, a neki skupocjeno i luksuzno. Neki su bili vrlo nestrpljivi, neki su tapkali u mjestu i u isto vrijeme vrtjeli palčeve u krug, neki su bili nervozni i vidljivo živčani, a neki su opet hodali od zida do zida. Čulo se i kukanje i glasno prosvjedovanje: "Hoću li već jednom doći na red?" Bilo je onih koji su se pitali onako tiho u sebi: "Što ako mi liječnik dijagnosticira neku neizlječivu bolest?" ... Bojali su se što će im liječnik reći.

Oni stariji razgovarali su o politici, mlađi o sportu, glazbi i filmovima... neki su čitali novine, a neki razgovarali ili tipkali na mobitel. I svi oni čekali su isto, da ih liječnik pozove u ordinaciju! Svi?

Možda i ne baš svi jer je bilo i onih koji su jednostavno uzeli svoj kaput ili jaknu s vješalice, žurno i nervozno ga odjenuli i još brže nestali iz čekaonice. Jednostavno nisu imali strpljenja čekati.

Samo je nekolicina mirno i strpljivo čekala i konačno dočekala da ih liječnik pozove u ordinaciju! Samo su rijetki strpljivo podnosiли svoje tegobe i bol u nadu da će uskoro biti izliječeni.

Svijet u kojem živimo nalikuje na veliku čekaonicu u kojoj također ima ljudi svih generacija. Ima onih koji su nestrpljivi i nervozni. Ima onih koji tapkaju u mjestu, neki hodaju od zida do zida, mnogi se boje sutrašnjice. Neki se bave politikom, neki prosvjeduju i neprestano se bune, a samo rijetki mirno i strpljivo podnose bol, nepravdu i tegobe i čekaju... Svi mi čekamo...

A koga i što mi to čekamo?

Čekamo Isusa, našeg Izbavitelja! Isus će uskoro doći! Nećemo Ga još dugo čekati! Kako znam? Vjerujem u Njegova obećanja da će se uskoro vratiti i osloboditi nas od bolesti, nepravde, straha, tuge, smrti...

Štoviše, siguran sam da će ispuniti obećanje.

A ti? Čekaš li Ga i ti? Jesi li spremjan za Njegov triumfalni povratak i izbavljenje ili si odustao i prepustio se kolotečini života?

Isus te brižno poziva da se pripremš za Njegov slavni povratak kada će izbaviti sve koji su Ga strpljivo i mirno čekali i odvesti ih u nebeski vječni dom gdje će zauvijek prema Njegovu obećanju biti s Njim.

Čekanje može biti vrlo mučno i bolno, ali kada gledamo Kristova obećanja, naše se srce osnažuje i puni nebeskom nadom. Nemoj odustati i prepustiti se nestrpljenju! Pridruži se onima koji Krista čekaju mirno i strpljivo... Isplati se!

Evo dolazim uskoro...

Isus

Safari File Edit View History Bookmarks Window Help

http://www.lifeconnect.org.us/

LIFEconnect - Making digital connections with real people.

FC Advertise Member TELL THE WORLD ProTools B.J. Pennell Sabori Gavrilovic Foreign Music Welcome About Us

LIFEconnect

exploring life together

HOME ME RELATIONSHIP SPIRITUALITY WORLD DISCUSSIONS PROFILES MY PROFILE

Recent Posts

Hand In Hand

Amazing Hand Art

SPIRITUALITY

www.lifeconnect.hr

 Follow @LIFEconnect_hr

LIFEconnect - Hrvatska on
Facebook

Put Biblike

- Put blagoslova

Osim što je toga dana u Maruševcu održan kongres Jadranske unije, 22. rujna 2012. bio je poseban dan zbog još nečega. Toga je dana dragocjena rukom prepisivana Biblia stigla do svojeg posljednjeg odredišta, Maruševca, nakon što je obišla cijelu Albaniju, Hrvatsku i Sloveniju. U Maruševcu smo se imali priliku podsjetiti da je ta Biblia nastajala mjesecima dok su je mladi širom naše Unije prepisivali rukom – svatko na svojem jeziku. Ovo prepisivanje okupilo je mlade na poseban način i još ih više povezalo i uključilo u projekt koji ćemo dugo pamtit. Stotine mladih uključilo se u taj projekt želeći time pokazati koliko im Biblia znači u životu, koju ona ima vrijednost kao Riječ Božja i želeći je ponuditi i drugim ljudima koji još nisu spoznali njezinu ljepotu. Jedan od važnih ciljeva ovog projekta bio je da se naši mladi u našim crkvama podsjetite koliko je važno redovito čitati i proučavati Bibliju jer je ona izravno Pismo od Boga preko kojeg nas On upućuje, hrabri, podiže, usmjerava, rasvjetljuje i otkriva svoju prekrasnu ljubav.

Tako je ova posebna Biblia, teška 5,8 kg, 3. rujna 2011. krenula na put po crkvama u našoj Uniji. Put Biblike započeo je u Albaniji, u Korči, najjužnijoj crkvi. Zatim je tijekom nešto više od godinu dana obilazila naše crkve po Albaniji, Hrvatskoj i Sloveniji gdje su se mladi okupljali oko nje, promišljali o njezinoj vrijednosti i važnim porukama koje ona ima za nas u našem svakidašnjem životu. Tijekom tog putovanja Biblike mladi su se imali prilike više povezati i družiti budući da je projekt bio zamišljen na način da crkve posjećuju jedna drugu prilikom primopredaje ove posebne Biblike. Sklopljena su i neka lijepa poznanstva i prijateljstva, povezali su se mladi i crkve na međunarodnoj razini, što pokazuje kako smo mi zapravo velika obitelj koja unatoč razlikama u jeziku, nacionalnosti, spolu, obrazovanju i imovinskom stanju volimo jedni druge jer pripadamo istoj obitelji – Božjoj.

Osim ovog aspekta zbljižavanja i ujedinjavanja mladih po našim crkvama, Biblia je imala i misijsko djelovanje. Naime, kada je došla, u dosta okruga, osim što je bila uključena u crkveni program, bila je izložena i u knjižnicama gdje su je ljudi mogli pogledati i biti potaknuti na razmišljanje o njezinoj posebnosti. Osim u knjižnicama, na nekim mjestima ona je bila izložena na trgu, a negdje su o njoj bile snimane i radioemisije.

Nakon što je obišla cijelu našu Uniju, 22. rujna 2012. mladi iz Jesenica, najsjevernije crkve, donijeli su je na kongres adventista u Maruševcu gdje je svečano uručena Bobi S. Marčeti, vođi mladih naše Unije, a ujedno i glavnom pokretaču ovog projekta. Cijeli dan Biblia je bila izložena na posebnom postolju i mogli su je svi još jednom vidjeti. No kada bi sve ostalo samo na ovim svečanstvima i ceremonijama, cijeli projekt vjerojatno ne bi imao previše smisla. Ali s radošću možemo ustvrditi da je u razdoblju dok je trajao ovaj projekt vezan uz prepisivanje Biblike i njezin put, prema provedenoj anketi među mladima naše Unije, prilično porastao broj mladih koji čitaju i proučavaju Bibliju. Radujemo se što ovaj projekt naši mladi nisu shvatili samo kao zabavu, već što ih je on potaknuo da prepoznaju vrijednost Biblike i počnu u njoj tražiti odgovore na životna pitanja. Vjerujemo da ćemo, što se budemo više vraćali Biblijom, biti sličniji Kristu po karakteru, a time i spremniji da ljudi oko nas vide u nama Krista i pozele Ga slijediti.

Ova rukom prepisivana Biblia neće stajati nezaposlena negdje u arhivi. Već ima onih koji su osmisili projekte vezane uz nju pa će tako biti izložena u još nekim knjižnicama, a bit će i na radiju. Svi oni koji budu zainteresirani za još neki projekt vezan uz Bibliju, moći će je upotrijebiti, samo se na vrijeme trebaju javiti Odjelu za djecu i mlade radi dogovora termina.

Kao što smo dosad putem ovog projekta doživljavali blagoslove i gledali kako se naši mladi približavaju Bogu, vjerujemo da će nas Bog i dalje blagosloviti ako za to budemo spremni. Otvorimo svoj um i srce za Božje blagoslove i djelovanje i ne propustimo nijednu priliku da naše mlade usmjerimo prema Bogu i Biblijom, a također i prema misiji na koju nas Bog poziva.

– Tünde Torma –

Put
Biblike

15/09/12

08/09/12

Ljubljana

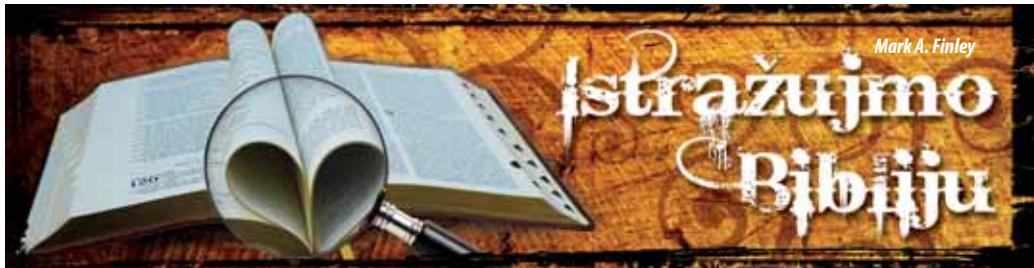

Jesenice

22/09/12

Maruševec

Donositi dobre odluke

Naš Stvoritelj pun ljubavi u naš je um duboko utkao sposobnost odlučivanja. Mi nismo puki strojevi programirani da funkcioniramo na određen način. Mi nismo roboti kojim upravlja svemirsko, nebesko računalo. Mi smo ljudska bića stvorena na Božju sliku sa sposobnošću razmišljanja, prosuđivanja i odlučivanja. Ovo proučavanje bavit će se važnošću odluka koje donosimo.

Pročitajte Postanak 2,8.9.16.17. Koja je dva stabla Bog zasadio nasred Edenskog vrta? Što ova stabla otkrivaju o našoj sposobnosti odlučivanja?

Stablo života prikazuje ukupnost svih naših pozitivnih, životodavnih i zdravih odluka. Stablo spoznaje dobra i zla prikazuje ukupnost svih negativnih i nezdravih odluka koje uništavaju život. Dva stabla prikazuju dva puta: put u život i put u smrt.

Pročitajte retke u Postanku 3,6-13.16.17. Nabrojite četiri razorne posljedice Adamovog i Evinog izbora da jedu plod sa stabla spoznaje dobra i zla.

Kada je Eva rodila Kajina, izjavila je: "Muško sam čedo stekla pomoću Jahve!" (Postanak 4,1) Iako je Kajin bio Božji dar Evi i odgajali su ga bogobojazni roditelji, jesu li same ove činjenice bile jamstvo da će on donositi dobre odluke? Pročitajte Postanak 4,3-8. Koji su unutarnji stavovi vodili Kajina da donese jednu od najgorih mogućih odluka?

Pročitajte Postanak 4,9-16. Koje su bile posljedice Kajinove loše odluke?

Kajin je osjećao posljedice svoje odluke do kraja života. One su imale utjecaj i na njegovu buduću ženu i djecu. Brojni naraštaji su pod utjecajem Adamovog i Evinog grijeha i Kajinove pobune. Iako "žanjemo ono što sijemo" u vrsti, ne žanjemo ono što sijemo u količini. Nijedan poljodjelac neće zasijati jedno zrno

kukuruza da bi dobio samo jedno zrno kao urod. Mi žanjemo puno više nego što smo posijali; ovo se ne odnosi samo na loše odluke koje donosimo, već i na dobre, pozitivne odluke.

5

Prorok Daniel je dobro poznat po donošenju mudrih odluka.
Pročitajte Daniel 1,8.20; 2,19-22.48; 6,1-3. Koji su bili rezultati ovih odluka?

Danielova čvrsta odluka i nepokolebljiva poslušnost Bogu rezultirale su pozitivnim odlukama koje su ga pripremale da Bog na poseban način preko njega utječe na cijelo babilonsko i medo-perzijsko carstvo.

6

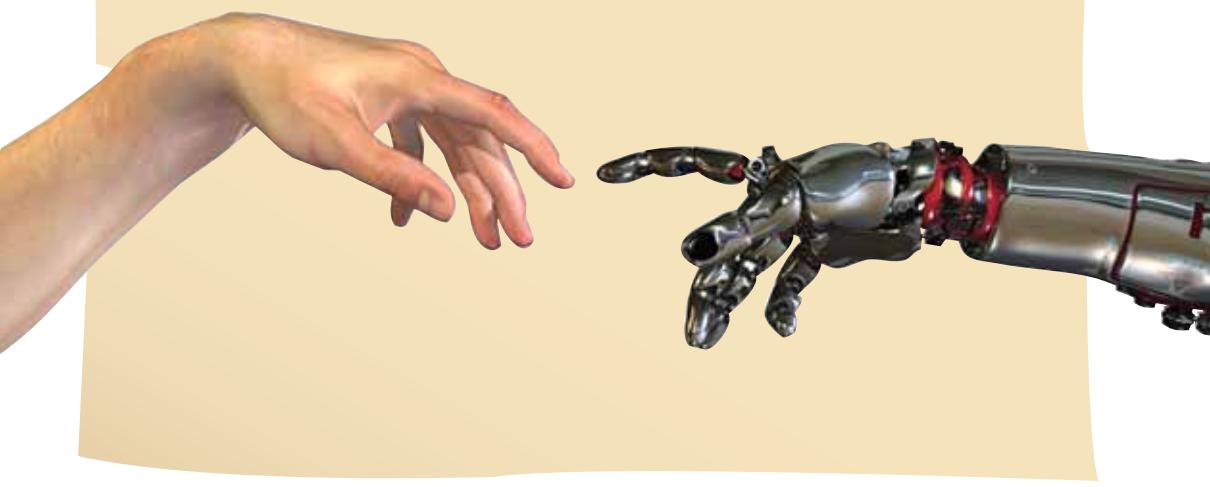
Pročitajte Izlazak 32,25.26 i Jošua 24,15. Kada se Izrael suočavao s moralnim krizama u Mojsijeve i poslije Jošuine dane, koja su dva snažna poziva uputila ova dvojica hrabrih Božjih ljudi?

Iako su Izraelci bili uhvaćeni u okove idolopoklonstva, pojedinci su još uvijek mogli donositi pozitivne odluke da budu slobodni od ropstva grijehu. Bez obzira na to koliko smo loših odluka donijeli, nikada nije kasno da započnemo donositi ispravne odluke.

7

Pročitajte sljedeća obećanja: Ivan 15,5; Rimljanim 8,11; Galaćanima 5,16.17; Filipljanima 4,13. Odakle dobivamo snagu za donošenje dobrih odluka i njihovo ostvarenje? Koje od ovih obećanja ima za vas najveće značenje?

Isti Sveti Duh koji nas osvjedočava o grijehu i potiče da donosimo dobre odluke, ne ostavlja nas same kada ih donešemo. Iako mi možda želimo činiti dobro, ako nas Sveti Duh ne osposobi, sami ne možemo provesti svoje želje. Dobra je vijest da će Sveti Duh osnažiti naše odluke. Kada odlučimo činiti ispravno, Sveti Duh naše odluke pretvara u djelo.

ONE in Compassion

8 million
adventist youth
mobilized on the streets
worldwide

www.gcyouthministries.org

